

A kereskedelempolitika végrehajtása a behozatalra és a kivitelre vonatkozó hatékony szabályok és eljárások révén

Az Európai Parlament 2008. június 5-i állásfoglalása a kereskedelmi politika szolgálatában hatékony behozatali és kiviteli szabályokról és eljárásokról (2007/2256(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 23-31., 95., 133. és 135. cikkére,
- tekintettel a 2007. december 13-i Lisszaboni Szerződésre, amelynek tagállamok általi megerősítése folyamatban van,
- tekintettel a Vám-együtműködési Tanács létrehozásáról szóló, Brüsszelben 1950. december 15-én aláírt és 1952. november 4-én hatályba lépett megállapodásra,
- tekintettel az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak V., VIII. és X. cikkére,
- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Szingapúrban 1996. december 13-án elfogadott miniszteri nyilatkozatára, és különösen annak 21. pontjára,
- tekintettel a WTO Dohában 2001. november 14-én elfogadott miniszteri nyilatkozatára, és különösen annak 27. pontjára,
- tekintettel a WTO Általános Tanácsa által 2004. augusztus 1-jén elfogadott határozatra, és különösen annak a kereskedelem megkönnyítésére vonatkozó tárgyalások szabályairól szóló D. mellékletére,
- tekintettel a WTO Hongkongban 2005. december 18-án elfogadott miniszteri nyilatkozatára, és különösen annak 33. pontjára és E. mellékletére,
- tekintettel a WTO vizsgálóbizottságának és vitarendezési testületének az Európai Közösségek – egyes vámkérdések (WT/DS315) ügyben született jelentéseire,
- tekintettel a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendeletre¹,
- tekintettel a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (Korszerűsített Vámkódex) irányuló javaslatra vonatkozó második olvasatban elfogadott 2008. február 19-i álláspontjára²,
- tekintettel a papírmentes vám- és kereskedelmi környezetről szóló, 2008. január 15-i

¹ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

² Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0049.

70/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra,¹

- tekintettel a közösségi vámügyi cselekvési program (Vám 2013) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2006)0201),
 - tekintettel a preferenciális kereskedelmi rendszerekben alkalmazandó származási szabályokról – jövőbeli kilátásokról szóló, 2005. március 16-i bizottsági közleményre (COM(2005)0100),
 - tekintettel a „Stratégia a vámunió fejlődése érdekében” című, 2008. április 1-i bizottsági közleményre (COM(2008)0169),
 - tekintettel a jelenleg a Vámkódex Bizottság által vizsgált, a preferenciális kereskedelmi rendszerekben alkalmazandó származási szabályokról szóló bizottsági rendelet tervezetére (TAXUD 2046/2007),
 - tekintettel a vámeljáráások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló, módosított nemzetközi egyezményre (felülvizsgált Kiotói Egyezmény),
 - tekintettel az Európai Községeknek a Vámigazgatások Világszervezetéhez (WCO) történő csatlakozásáról és a tagságból eredő jogok és kötelezettségek ideiglenes gyakorlásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2007)0252),
 - tekintettel a Bizottság Adóügyek és Vámunió Főigazgatóságának a vámok jövőbeli szerepéről szóló, 2007. június 15-i zárójelentésére,
 - tekintettel a Parlamentben a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság keretében 2007. december 19-én „A kereskedelmi politika szolgálatában hatékony behozatali és kiviteli szabályokról és eljárásokról” témáról tartott meghallgatás jegyzőkönyveire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A6-0184/2008),
- A. mivel a vámunió az egyik történelmi eszköz, amelyen az európai kontinens gazdasági és politikai integrációja felépült,
- B. mivel a vámunió és a kereskedelmi politika kölcsönösen egymás lényegéhez tartozó fogalmak,
- C. mivel az Európai Unió behozatali és kiviteli szabályai és eljárásai továbbra is lényeges szerepet játszanak a belső piac helyes működésében,
- D. mivel a közös kereskedelmi politika az évek során jelentős fejlődésen esett át, ami megkövetelte és továbbra is megköveteli a behozatali és kiviteli szabályok és eljárások folyamatos kiigazítását,
- E. mivel a közös kereskedelmi politika csak az árucikkek behozatalára és kivitelére vonatkozó hatékony szabályokra és eljárásokra támaszkodva tud működni,

¹ HL L 23., 2008.1.26., 21. o.

- F. mivel a behozatali és kiviteli szabályok és eljárások egyszerűsítése és korszerűsítése az Európai Unióban és nemzetközi szinten a kereskedelmi versenyképesség stratégiai tétjeit jelenti,
- G. tekintettel azokra a sajátos problémákra, amelyekkel a kis- és középvállalkozások a vámszabályok és eljárások alkalmazásakor találkozhatnak, s amelyek gyakran okozzák, hogy e vállalkozások nehezebben férnek hozzá a nemzetközi kereskedelemhez, és akadályozzák őket abban, hogy teljesen hasznukra fordítsák a globalizáció nyújtotta lehetőségeket,
- H. mivel a tarifális besorolás, a származás és a behozott áruk értékének helyes meghatározása elengedhetetlen a közös vámtarifa, a tarifális preferenciák, a dömpingellenes és szubvencióellenes intézkedések, valamint minden egyéb kereskedelempolitikai eszköz helyes alkalmazásához,
- I. mivel a túlzott mértékben kényszerítő jellegű vagy lassú vámszabályok és eljárások akadályozzák a nemzetközi árukereskedelmet, és a gazdasági szereplők – különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) – azokat a fő nem tarifális kereskedelmi akadályok közé sorolják,
- J. mivel a vám szerepe napjainkban távolodóban van a vámterhek egyszerű beszedésétől, amelynek fontos a szerepe, de az utóbbi húsz évben jelentősen visszaszorult, egyre inkább a nem tarifális intézkedések alkalmazása felé irányul, különösen a biztonság és védelem, a hamisítás, a pénzmosás és a kábítószer elleni küzdelem terén, valamint az egészségügyi, a környezet- és a fogyasztóvédelmi intézkedések alkalmazása felé, nem megfelelően a behozatalhoz kapcsolódó hozzáadottérték-adó és jövedéki adó beszedéséről, illetve a kivitel esetében az ilyen adóktól való mentesítésről, valamint természetesen az Unió kereskedelmi politikáinak tiszteletben tartásáról sem,
- K. figyelemmel a 2004. augusztus óta a WTO és a dohai forduló keretében a kereskedelem megkönnyítése terén kötelező többoldalú megállapodásokra vonatkozó tárgyalások érdekében tett erőfeszítésekre, valamint azokra a nehézségekre, amelyekkel több fejlődő ország találkozik az e tárgyalások keretében javasolt, a határokon alkalmazandó intézkedések finanszírozásában,
- L. tekintettel a fejlődő országok által a hatékony vámrendszerek létrehozásában tapasztalt rendkívüli nehézségekre, különösen az infrastruktúra, a felszerelés, a képzés és a személyzet feddhetetlensége terén,
- M. mivel a kereskedelem megkönnyítésének alapvető célját össze kell egyeztetni az ellenőrzések hatékonyságának nem kevésbé fontos céljával,
- N. mivel a személyek és a javak biztonságához kapcsolódó gondok egyre nagyobb szerepet játszanak a vámszabályok és eljárások meghatározásában és alkalmazásában, különösen az Unió egyes nagy kereskedelmi partnereinél,
- O. mivel az európai fogyasztóvédelmi normákat – különösen az egészség és a biztonság terén – alkalmazni kellene a belső piacon belül szabad forgalomba helyezett valamennyi termékre, származásuktól függetlenül,
- P. tekintettel az informatikának és más modern technológia eszközöknek a vámügyletek

kezelésében és az áruk ellenőrzésében történő alkalmazásából eredően a hatékonyság és a gyorsaság terén elért jelentős nyereségekre,

- Q. mivel figyelembe kell venni az ilyen felszerelések alkalmazásához kapcsolódó interoperabilitási korlátokat, valamint az ezen alkalmazásból eredően az érintett igazgatásokat és a gazdasági szereplőket terhelő költségeket,
- R. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (5) bekezdésében (amely a jelenlegi 2. cikk (5) bekezdésének felel meg, amint azt a Lisszaboni Szerződés 1. cikkének 4. pontja módosítaná) szereplő új alapvető célok között előírja, hogy a világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban az Unió hozzájárul polgárainak védelméhez; mivel az említett Szerződés 3. cikkének (2) bekezdése (amely a jelenlegi 2. cikk (2) bekezdésének felel meg, amint azt a Lisszaboni Szerződés 1. cikkének 4. pontja ugyancsak módosítaná) arról is rendelkezik, hogy az Unió egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget kínál polgárai számára, ahol a személyek szabad mozgásának biztosítása különösen a külső határok ellenőrzésére vonatkozó megfelelő intézkedésekkel párosul,
- S. mivel az Unió vámszabályait és eljárásait ugyan közösségi szinten határozzák meg és fogadják el, de tényleges végrehajtásuk a tagállamok nemzeti hatóságainak tevékenységén nyugszik,
- T. tekintettel a Vámigazgatások Világszervezete (WCO) által a nemzetközi vámegyüttműködéssel a kereskedelem előmozdításában játszott szerep fontosságára,

A behozatali és a kiviteli szabályok és eljárások jelentősége

1. hangsúlyozza a behozatali és kiviteli szabályok és eljárások hatékonyságának jelentőségét a kereskedelmi politika végrehajtásában;
2. emlékeztet arra, hogy valamennyi kereskedelempolitikai intézkedés hatékonysága nagy részben az Unió azon kapacitásától függ, hogy képes biztosítani helyes alkalmazásukat; ide tartoznak különösen a kereskedelmi védelmi intézkedések és az Unió által a különböző partnereinek megadott valamennyi tarifális preferencia; a vám terén egy nem vagy csak nehezen alkalmazható intézkedés a verseny súlyos torzulásaihoz és hatalmas kapcsolódó gazdasági, társadalmi és/vagy környezeti károkhoz vezethet;
3. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kereskedelmi politika egyes kezdeményezéseinek „vámszemponitú megvalósíthatóságát” nem mindig mérték fel helyesen és vették figyelembe; példaként emlékeztet a Kínával kötött 2005. június 10-i, a textiltermékek behozataláról szóló szándéknyilatkozat végrehajtásában 2005-ben felmerült problémákra;
4. hangsúlyozza, hogy szükség van a Bizottság kereskedelempolitikával, illetve vámpolitikával foglalkozó szervei közötti jobb együttműködésre, különösen az utóbbiaknak a kereskedelmi megállapodásokat tárgyaló csoportokba való módszeresebb integrálása révén;
5. felkéri a Bizottságot, hogy fordítson különleges figyelmet a kkv-kat érintő problémákra, különösen azzal, hogy megkönnyíti informatikai rendszereiknek a

vámhatóságok által használt informatikai rendszerekhez való lehető legkisebb költséggel járó hozzáillesztését, és egyszerűsíti számukra az engedélyezett gazdálkodó státuszhoz való hozzáférés szabályait;

6. üdvözli, hogy 2007. július 1-jétől a WCO teljes jogú tagjává fogadták az Európai Közösséget, ami megerősíti nemzetközi hatáskörét a vámpolitika terén, és csak hozzájárulhat belső kohéziója megerősítéséhez; kéri a Bizottságot, hogy támogassa ezt a szervezetet;

Tarifális besorolás, érték, származás és gazdasági rendszerek

7. emlékeztet az árucikkek tarifális besorolására, értékére és a – preferenciális vagy nem preferenciális – származására vonatkozó szabályok rendkívüli jelentőségére;
8. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy fáradhatatlanul dolgozzon e szabályok javításán mind közösségi szinten, mind a WTO és a WCO többoldalú kereteiben az átláthatóság, az előreláthatóság, az egyszerűsítés és a hatékonyság szellemében;
9. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy továbbra is elakadás van az uruguayi forduló keretében kötött, a származási szabályokról szóló megállapodás alapján 1995-től többoldalúan vállalt nem preferenciális származási szabályok harmonizálásában; úgy véli, hogy egy ilyen harmonizáció különösen lehetővé tenné a kereskedelmi védelmi intézkedések hatékonyabb és pártatlanabb alkalmazását az egész világon, valamint a gyakorlatok megfelelőbb kezelését az eredetmegjelölés terén; felkéri a Bizottságot, hogy tegyen meg minden lehetséges kezdeményezést e tárgyalásoknak a származási szabályokban előírt elvek alapján történő fellendítése és lezárása érdekében;
10. tudomásul veszi a Bizottság által a preferenciális származási szabályok korszerűsítése és egyszerűsítése érdekében tett erőfeszítéseket;
11. sajnálja, hogy a Parlamentet nem vonták be szorosabban – azért, hogy gyakorolja az előzetes betekintési jogot, amellyel a komitológiai eljárás keretében rendelkezik – az általános preferenciarendszer származási szabályainak reformjáról szóló tanácsi rendlettervezetbe – amelyet jelenleg vizsgálnak a tagállamok a Vámkódex Bizottság keretében – annak jelentősége és komoly politikai érzékenysége ellenére; ugyanakkor megjegyzi, hogy a tervek szerint a Bizottság e témáról ismertetőt tart a Parlament illetékes bizottsága előtt;
12. észrevételezi, hogy a közösségi ipar egyes ágazatai – mint például a textil- és ruházati ipar vagy az élelmiszeripar – súlyos ellenvetéseket tettek a hozzáadottérték-teszt egységes alkalmazásával szemben; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy amennyire lehetséges, vegyék figyelembe ezeket az indokolt kritikákat;
13. emlékeztet azonban arra, hogy általában véve gondosan ügyelni kell arra, hogy a preferenciális eljárások kedvezményét élvező országoknak juttatott preferenciák egyes érzékeny ágazatokban ne tolódhassanak el könnyen olyan, túlságosan rugalmas származási szabályok felé, amelyek nagy versenyképességű harmadik országoknak kedveznének;
14. sajnálja, hogy bonyolultságuk miatt az európai vállalkozások továbbra is alig használják a vámraktározás, a passzív feldolgozási mentesség és az aktív feldolgozási

mentesség közösségi rendszereit; felkéri a Bizottságot, hogy irányozza elő a gazdasági rendszerek egyszerűsítését, rugalmasabb eljárások bevezetését és a papír alapú dokumentumok megszüntetését;

A kereskedelem megkönnyítése

15. a legnagyobb jelentőséget tulajdonítja a kereskedelem megkönnyítéséről a WTO-ban 2004. augusztus óta folyamatban lévő tárgyalásoknak; emlékeztet azokra a jelentős előnyökre, amelyeket e kérdésben egy nagyra törő megállapodástól várnak az üzleti költségek mérséklődéséből, a fejlődő országok versenyképességének és nemzetközi vonzerejének javulásából, valamint a kereskedelem ösztönzéséből eredően;
16. tudatában van annak, hogy a kereskedelem megkönnyítésére vonatkozó tárgyalások eredménye azzal járhat, hogy a fejlődő országokat esetleg nehezen finanszírozható, költséges programok végrehajtására kötelezik; ezért elengedhetetlennek véli, hogy a fejlett országok a tárgyalások végleges eredménye alapján világosan vállaljanak kötelezettséget arra, hogy technikai és pénzügyi segítséget nyújtanak a fejlődő országoknak annak érdekében, hogy finanszírozni tudják egy jövőbeni többoldalú keret megfelelővé tétele, kiigazítása és alkalmazása költségeit;
17. hangsúlyozza e tárgyalások rendkívül együttműködő jellegét, amely nem ad terepet a dohai forduló más témáit keresztező esetleges külön alkudozásokra; úgy véli, hogy a kereskedelem megkönnyítése külön következtetést és végrehajtást érdemelne – kiküszöbölve annak kockázatát, hogy a forduló egyensúlya megbomoljék – és ezért kéri annak az egységes kötelezettségvállalásból történő kivételét;
18. a 2006. október 4-i, „Versenyképes Európa a globalizált gazdaságban – Hozzájárulás az európai növekedési és munkahelyteremtési stratégiához” című közleményének (COM(2006)0567) folytatásában jelentősen támogatja azt is, hogy a Bizottság által tárgyalt valamennyi új szabadkereskedelmi egyezménybe foglaljanak bele egy „a kereskedelem megkönnyítése és vámügyi együttműködés” fejezetet;

A vám új feladatai

19. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió szintjén be kell vezetni egy, a hamisítás és a szerzői jogi kalózkodás elleni küzdelemre vonatkozó tervet; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni e témában az együttműködést a Bizottságon belül a szellemi tulajdonjogi szabályokkal, a kereskedelmi politikával és a vámpolitikával foglalkozó szervezeti egységek között, valamint a tagállamok vámhatóságaival és ezen utóbbiak között;
20. üdvözli a tagállamok és a Bizottság között a csalás elleni nemzetközi egyezségokmány (Anti-Counterfeiting Trade Agreement (ACTA)) elfogadott mandátumára vonatkozóan létrejött kompromisszumot, mivel ez a megállapodás az Unió globális kereskedelmi stratégiájának fő kihívása, és általa egy magas szintű nemzetközi keret jöhet létre a szellemi tulajdonjogok végrehajtásának megerősítéséhez és ahhoz, hogy a termelőket megvédjék az ipari ismeretek eltulajdonításával szemben, valamint a fogyasztókat a számos hamisításhoz kapcsolódó egészségi és biztonsági kockázatokkal szemben;
21. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzák meg azokat az intézkedéseket, amelyekkel biztosítható, hogy az Európai Unióban történő forgalomba hozatal céljából behozott termékek megfeleljenek az európai fogyasztóvédelmi normáknak, különösen

egészségi és biztonsági téren a fogyasztókra nézve veszélyt jelentő termékek vagy anyagok behozatalának megelőzése érdekében;

Aggasztó eltérések a biztonság kérdésében

22. elismeri a személyek és a javak biztonságához kapcsolódó aggodalmak jogosságát, de hangsúlyozza, hogy helyes egyensúlyt kell találni az ellenőrzés és a könnyítés között annak érdekében, hogy ne akadályozzák fölöslegesen és túlzottan a nemzetközi kereskedelmet; úgy véli ugyanakkor, hogy a vám alapvető fontosságú szerepet játszik a közösségi intézkedések teljes végrehajtásában mind az egészségügy, mind a környezetvédelem és a fogyasztók védelme terén, és a vámkönnyítési intézkedésekkel nem szabad veszélyeztetni ezt a szerepet;
23. támogatja a WCO Tanácsa által 2005-ben elfogadott SAFE (a nemzetközi kereskedelem megkönnyítése és biztonságossá tétele) szabályozási keretet; teljes mértékben osztja a WCO által kifejtett véleményt, amely szerint „elfogadhatatlan és fölösleges valamennyi küldemény ellenőrzése”, és előnyben kell részesíteni a kockázatok nagy teljesítményű informatikai rendszerek révén történő hatékony kezelését;
24. nagyon sajnálja, hogy az Egyesült Államok Kongresszusa 2007. júliusban elfogadta a „HR1”-nek nevezett jogszabályt, és hogy az Egyesült Államok egyoldalúan bevezette azt a kötelezettséget, hogy 2012-től az országba érkező valamennyi konténert át kell világítani; kételkedik abban, hogy egy ilyen intézkedés hatékony és összeegyeztethető lenne a WTO szabályaival; attól tart, hogy amennyiben megvalósul, fékezni fogja a transzatlanti kereskedelem fejlődését;
25. megjegyzi, hogy a biztonságos kereskedelem rendkívül fontos az egyre integráltabb világgazdaságban; nyomatékosan kéri a jogalkotók transzatlanti párbeszédét és a Bizottságot, hogy támogassák az arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy változzon az Egyesült Államokba érkező összes konténer átvilágítását előíró amerikai jogszabályozás, és foglalja magába a kockázaton alapuló megközelítést; kéri a Bizottságot, hogy vesse fel ezt a kérdést mind a Transzatlanti Gazdasági Tanács előtt, mind más intézmények keretében, és bírja rá az Egyesült Államokat, hogy újból gondolja át ez irányú döntését; felhív az „engedélyezett gazdasági szereplők” és a Vámigazgatások Világszervezete által elfogadott biztonsági előírások (C-TPAT, SAFE-előírások kerete) kölcsönös elismerésének előmozdítására;

Folyamatos harmonizációs deficit

26. emlékeztet arra, hogy az Unió vámrendszerének a WCO szabályaival való összeegyeztethetőségét a WTO jogvitáinak rendezésével foglalkozó szerv másodfokon lényegében már megerősítette az WT/DS315 ügyben, és üdvözli ezt az eredményt;
27. megállapítja azonban, hogy mind a kereskedelmi partnereink, mind maguk az európai gazdasági szereplők továbbra is nagyobb harmonizációra tartanak igényt a nemzeti hatóságok között a közösségi vámjogszabályok végrehajtását illetően;
28. megjegyzi, hogy időnként káros eltérések állapíthatók meg a tagállamok között például a behozatalra kivetett héa, egyes egyszerűsített eljárások elnyerésének feltételei, az áruk fizikai ellenőrzésének gyakorisága és a szankciók terén;

29. úgy véli, mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a közösségi vámterület minden pontján biztosítsák a gazdasági szereplők számára az egyenlő bánásmódot, amely elengedhetetlen a belső piac sértetlenségének fenntartásához, az Unió pénzügyi érdekeinek védelméhez, külső hatásköreinek – különösen a kereskedelmi politika terén történő – megőrzéséhez és nemzetközi kötelezettségvállalásai tiszteletben tartásához;
30. kifejezi, hogy támogatja mindazokat a kezdeményezéseket, amelyek célja a nemzeti hatóságok közötti kohézió növelése, a szinergiák támogatása, új kommunikációs és információ-megosztási rendszerek bevezetése, a legjobb gyakorlatok kifejlesztése, valamint a személyzet és a tapasztalatok cseréje annak lehetővé tétele érdekében, hogy a hatóságok a közösségi jogszabályok alkalmazása során úgy működjenek, mintha egyetlen egységet alkotnának;
31. hangsúlyozza e tekintetben az olyan eszközök alapvető fontosságát, mint például az integrált vámtarifa (TARIC), a kötelező érvényű tarifális felvilágosítások, a származás terén kötelező érvényű felvilágosítások és a kockázatkezelés közösségi kerete; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák ezen eszközök tökéletesítését és a helyes működésük biztosítását;
32. hangsúlyozza, hogy egységesíteni kell a bizonyítás jogát, vagy minimális közös szabályokat kell megállapítani, és gondoskodni kell arról, hogy a 27 tagállam egységesen alkalmazza a vámjog területére vonatkozó közösségi szabályokat (különösen az 1383/2003/EK rendeletet¹);
33. kéri a Bizottságot, hogy javaslataiba építse be az Európai Közösség létrehozásáról szóló Szerződés 135. cikkében és 280. cikkében előírt, a vámrendelkezések megsértéséért járó igazgatási és büntetőszankciókra vonatkozó pontos rendelkezéseket, a Lisszaboni Szerződés 2. cikkének 45. és 276. pontja általi módosított formában;
34. sajnálja a Bizottság és a tagállamok habozását arra vonatkozóan, hogy ebben a szakaszban új szervezeteket hozzanak létre a közösségi vámjogszabály egységes alkalmazásának biztosításához; kéri a Bizottságot, hogy tanulmányozzák azt a lehetőséget, hogy hosszú távon megvalósítható-e a nemzeti vámhatóságok integrált koordinációja annak szem előtt tartásával, hogy majdan létrejöjjön a vámunióval foglalkozó közösségi hatóság; annak érdekében, hogy az Európai Unió egész vámterületén hatékonyabban alkalmazzák a vámszabályokat és a vámeljárásokat;

o

o o

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Vámigazgatások Világszervezetének, a Kereskedelmi Világszervezetnek, valamint az e szervezetekhez csatlakozó országoknak és a tagjelölt országoknak.

¹ HL L 196., 2003.8.2., 7. o.